80. številka. Ljubljana, v petek 8. aprila. XXV. leto, 1892.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10. kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Inter pocula“.

V sredo opoludne zbrali so se deželni poslanci štajerski in še mnogi drugi odličnjaki v kleti prenovljenega deželnega dvorca na „déjeneur“. Povabil jih je bil preuzvišeni gospod deželni glavar grof Wurmbrand. Jedila so bila okusna, vina izborna, družba vesela in zabavna. Deželni glavar delal je kot hišni gospodar „honeurs“, napival tu in odzdravljal tam, ter si s svojo kavalirsko ljubeznivostjo skušal pridobiti marsikaterega osobnega spoštovalcu tudi mej političnimi nasprotniki. Gospod dež. glavar hodil je od mize do mize, in kamor je prišel, vsprejeli so ga bajè radostno. Konečno je prišel tudi k mizi, za katero so sedeli poslanci slovenski. Imeli so svojo mizo! Deželni glavar nazdravil je tudi njim. Izrekel je svoje obžalovanje, da so slovenski poslanci ločili se od drugih povabljencev, ter sedli za svojo posebno mizo. Prigovarjal jim je, naj se čutijo tod domače in naj bodo prepričani, da se varujejo tudi tukaj interesi naroda slovenskega. In še več je povedal gospod deželni glavar. Zagotovil je slovenske poslance, da on in somišljeniki njegovi gledajo na to, da se uvažuje vsaka beseda, katero izreče slovensk poslanec, prav zategadelj, ker so Slovenci v manjšini. In prosil jih je še, naj to povedo svojim volilcem, in konečno napil slovenskemu prebivalstvu Štajerske.

Ta napitnica vzbudila je nekoliko senzacije. Sivolasi poslanec Radey zahvalil se je ginjen gospodu dež. glavarju, naglašal, da je potreba dobrega sporazumljenja mej Slovenci in Nemci, in napil jedinstvu in slogi. Ginjenost gospoda posl. Radeya nam je umevna; on sedi že celo vrsto let v deželnem zboru štajerskem in vajen je, da se z zastopniki slovenskega prebivalstva ne ravna posebno prijazno. Ni se torej čuditi, da so ga ginile ljubeznive besede glavarjeve. A tudi na gospoda deželnega glavarja naredil je ta nepričakovani uspeh njegovih besed prijeten utis, tako da je slovenske poslance še jedenkrat ogovoril. Tedaj pa jim je rekel: „Iz mej vas očital mi je nekdo v dež. zboru, da sem, potujoč po Spodnjem Štajerskem, govoril tako, kakor da sem vojvoda štajerski. Zagotovljam vas, da bi se do te časti rad popel, samo da je dosežna. Ali bi bili vi s tem zadovoljni, tega ne vem. Sodim pa, da je to dostojanstvo v sedanjih razmerah nedosežno. Dotični govornik povedal je pa še nekaj drugega, vprašal me je, s kakšnim pravom se vêdem „očetovski“. V tem oziru imam jaz svoj nazor. Želim, da bi vsakdor zmatral dež. odbor in dež. glavarja svojim očetom, da bi bil vsakdor prepričan, da misli tu dež. odbor in dež. glavar zanj z očetovsko brižnostjo. Deželni zastop se je rodil iz patrijarhalnega načela; uprav slovanska zadruga naziva starejšino očetom. Razven Boga, poznamo sicer v Avstriji samo jednega očeta, presvetlega cesarja, a dovolito mi, da tudi jaz v svojem srci nosim očetovska čustva do prebivalstva.“

Take „rožice“ je sadil gospod deželni glavar štajerski! Lepa beseda najde zmirom lepo mesto in zato se ne hudujemo, da je ekscelenca tako nagovarjal slovenske poslance. Vemo tudi, da ni vse zlato, kar se „inter pocula“ svéti. Toda gospod glavar je takó ostentativno poudarjal svoja očetovska čustva tudi glede na štajerske Slovence, da moramo tudi njegove besede uvaževati kot nekoliko resne. Gospod grof torej govoril je o očetovskih čustvih. Pravi oče ljubi svoje otroke, ljubi vse jednako in skrbi za njih blaginjo, in kaže to pri vsaki priliki tudi z dejanji. Deželni glavar štajerski pa ljubezen in skrb za Slovence? Te lastnosti dosedaj nismo pri njem spoznali, ne spominjamo se, da bi bil on tista izjema v nemškem Gradci, katera bi kazala prijaznost slovenskemu Spodnjemu Štajerju. Pač pa se spominjamo še dobro, da je bil grof Wurmbrand tisti, ki je pred nekaj meseci v državnem zboru s posebnim govorom pobijati skušal pravice Slovencev, ki je celo se drznil očitati nam protiavstrijske aspiracije! Tedaj je on govoril, kakor more govoriti samo očuh, ki mrzi pastorka, in zaradi tega zmatramo njegov zadnji očetovski „toast“ za sedaj za gole besede, besede, nič kot besede!

Ali pa hoče morebiti štajerski gospod glavar nastopiti druga pota? Ali namerava slovenske poslance z omamljivo ljubeznivostjo odvrniti od tiste odločnosti, katero so pokazali uprav v tem zasedanji deželnega zbora? Če je to, potem je zgrešil pravo sredstvo. Z duhtečimi napitnicami še ni vse opravljeno. Slovenski poslanci na Štajerskem boré se za najvitalnejše interese svojega naroda, teh pa ne bodo žrtvovali „zaradi lepih očij“ gospoda dež. glavarja štajerskega. Milo in drago nam bode, ako se razvije iz pogovora v deželnega dvorca kleti boljše razmerje mej slovenskimi in nemškimi poslanci, ali na troške naših političnih načel se to gotovo ne bode zgodilo, ker se zgoditi ne sme!

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja, dne 7. aprila 1892. leta.)

Ob $^3/_4$ na 11. uro se prične seja. Prečita se zapisnik zadnje seje in potrdi brez ugovora. Deželni glavar naznani sklep zadnje tajne seje, ki se glasi: Oficijalu Ivanu Kozjeku dovoljuje se od 1. maja 1892. dalje osobna doklada letnih 150 gld. tako dolgo, da doseže zistemizovano služnino letnih 900 gld.

Posl. Krsnik vpraša dež. glavarja glede neke ceste v Moravškem okraji, zakaj se ni predložil dotični načrt zakona.

Dež. glavar Detela odgovarja in naznanja razloge, zakaj se ta stvar še ni rešila, posebno ker je bil dež. nadinženir g. Wičl zadržan po druzih silnih poslih. Za prihodnjo zasedanje bodo se pa gotovo stavili potrebni nasveti za zgradbo te ceste.

Poročila dež. odbora: 1.) O vprašanji, tičočem se strežniškega osobja v blaznici na Studenci; 2.) o napravi zavoda za gluboneme in slepe na Kranjskem; 3.) glede preskrbljevanja krajev v ozemlji Pivke z vodo in 4.) glede odkupa obeh kneza Auersperga mostov pri Krki in Soteski, nahajajočih se na deželnih cestah Novomesto-Žužemberk-Ljubljana in Soteska-Črnomelj izroče se fin. odseku; poročilo glede uvrstitve v cestnem skladovnem okraji Ljubljanska okolica se nahajajoče iz Sneberja na Zalog držeče občinske ceste mej okrajne ceste pa se izroči upr. odseku.

Posl. Hribar poroča o proračunu gledališkega zaklada za l. 1892. Poročilo fin. odseka govori neobširno o napredovanji stavbe dež. gledališča, ker zaradi bolehnosti gledališkega poročevalca gosp. dr. Schafferja dež. odbor ni predložil poročila o tej reči. Razven dekorativnega dela je gledališče skoro popolnoma dodelano. Spodnje pozorišče in vrvišče

LISTEK.

Čikago in tamošnja svetovna razstava.

(Konec.)

Ustanovilo se je tudi „razstavno društvo“ na akcije (30.000 akcij) ki je tudi že 5 milijonov zbralo. Ker so pa prvotno vrednost akcij že davno preplačali, upajo ravnatelji še drugih 5 milijonov nabrati. Tako je sedaj za razstavo 15 milijonov na razpolaganje brez tistega $1^1/_2$ milijona, katerega je zavezna vlada dovolila.

Razstavni prostor ob obalah Mičiganskega jezera bode obsegal nad 400 *ha*. Glavni del razstavišča se nahaja na južni strani v „Jaksonparku“, za katerega olepšavo je izdalo ravnateljstvo 4 milijone dolarjev. Avstrijski oddelek bode obsegal 8000 m^2, torej ravno toliko, kot na svetovni razstavi v Parizu l. 1872. Posebno avstrijski pivovarji se marljivo pripravljajo, da bodo razstavili svoje izdelke v Čikagu. Turški sultan je dovolil, naj se postavi na razstavišči celo mohamedanska džamija (mošeja) in tudi inoverske bogamolje se bodo tam videle.

Park so začeli pripravljati in poslopja zidati za razstavo dne 27. januvarja 1891 in delo napreduje tako hitro, da bode do 12. oktobra t. l. vse pripravljeno in ta dan se razstava slovesno odpre. Na razstavišči bode več zgradeb, ki bodo prouzročevale začujenje obiskovalcev. Jezero so podaljšali kot morski rokav mej park in napravili umetne otoke. Od tega zaliva so izkopali umeten prekop do ribnika, ki se nahaja na četerovoglatem prostoru sredi glavnih poslopij. V ribniku je velikansk vodomet, čegar curki se bodo blesketali čez dan v solnčnih žarkih, po noči pa v raznobarveni električni razsvetljavi. Glavno poslopje mornarskega oddelka bode podobno velikanski vojni oklopnjači najnovejšega uzorca. Na njenem krovu bode natanjko vse tako urejeno, kakor je bojna ladija opravljena in s topovi oborožena. Niti torpedovke ne bodo manjkale. Najbolj velikanska bodo poslopja za kolonijalno blago, za razne stroje, za rudarstvo in elektriko. Pod zemljo bodo izkopali poseben rudnik, ki bode predstavljal bogastvo Unije glede rudnin. Poslopja bodo večinoma iz železa, jekla in stekla. Zunanje in notranje nakrasnine sten bodo izrezljane iz žgane ilovice. Vrtnarska razstava bode na velikem travniku v severnem delu parka, ki se ne bode nič spremenil. Na jugovzhodni bolj vzvišeni strani parka bode oddelek za poljedelstvo in živinorejo ter gozdnarstvo. Za živali bodo celo posebne bolnišnice napravljene in na posebnih vozovih bodo vozili živali pred ogledovalce. Tudi za lepe umetnosti pripravljena je posebna palača, v kateri se posebno odlikuje hram za glasbo in pa dvorana za električno razsvetljavo. Najčudnejši pa bode razstavni stolp, ki bode meril 430 *m*, bode torej za 130 *m* višij, nego Efflov stolp na Pariški razstavi. In da bi v vsakem oziru prekosili vse dosedanje poskušnje na električnem polji, sklenili so Amerikanci napeljati iz 700 *km* oddaljenega slapa Niagara gonilne moči za 100.000 konjskih sil. Za to bodo potrebovali 30.000 Voltajevih elementov in dobe tako neizmerno moč, s katero bodo gonili vozove tudi potem, ko razstava mine, in ki jim bo služila za električno razsvetljavo celega mesta.

Sedaj se v Čikagu noč in dan dela, da dovrše pravočasno vse priprave za razstavo. Zato pa ljudje od vseh stranij kar vro v mesto, nadejaje se dela in zaslužka. Ali le premnogi se varajo v svojih nadah, kajti uradno poročilo javlja, da je sedaj v Čikagu okolu 30.000 ljudij brez vsakega zaslužka. Vsak hih lehko opaziš zdravega človeka, ki prosi miloščine, samo da utolaži svoj kruleči

se bode tudi dodelalo v kratkem. Po obširnejši obrazložbi predlaga fin. odsek nastopno:

1.) Za napravo doprsnih kipov Shakespearja in Jurčiča, potem parketnega odra za spremembo avditorija v pritličji novega gledališča v plesno dvorano, dalje za napravo napisa „Deželno gledališče“ na pročelji in ostalih napisov v notranjih delih poslopja in konečno za napravo spominske plošče v foyerju dovoljuje se dodatni kredit 2600 gld. iz deželnega zaklada.

2.) Proračun gledališčnega zaklada za l. 1892. z redno in izredno potrebščino 92.684 gld., ter z rednim pokritjem 6.044 gld., tedaj z nedostatkom 86.640 gld. se odobri.

Konečno nasvetuje finančni odsek sledečo resolucijo.

Deželnemu odboru se naroča, da za zavarovanje deželnega gledališča od 1. dne oktobra 1892. nadalje razpiše omejeni natečaj mej večjimi tuzemskimi, v Ljubljani zastopanimi zavarovalnicami.

Posl. baron Schwegel predlaga, naj se naprava kipov prepusti dež. odboru, tudi se mu vidi nesrećna misel postaviti Jurčiča poleg Shakespearja.

Poročevalec Hribar razjašnjuje stališče fin. odseka in ne ve, zakaj se protivi baron Schwegel predlogu. Poleg svetovno znanega, klasičnega dram. pisatelja postavi naj se tudi kip domačega pisatelja Jurčiča, ki je zložil jako lepo dram. pesem „Tugomer“ (baron Schwegel kliče: Nicht aufführbar); ta se bode gotovo tudi predstavljala v novem dež. gledališči.

Finančnega odseka predlog in resolucija se vsprejmeta z veliko večino vseh narodnih poslancev proti glasom veleposestnikov.

Posl. Hribar potem poroča o nadaljevanji in dovršenji zgradbe deželno-branske vojašnice v Ljubljani. Mešana komisija vojaška in deželnoodborska pregledala je dne 21. marcija 1891. l. natanko vsa dela in se izrekla o njih prav povoljno. Vsa zgradba bode stala okroglo 272.000 gld. Skupni dohodki računijo se na 11.530 gld., tako da bi se kapital obrestoval po $4^1/_4$%. Če se pa vračuni še 3009 gld., katere je plačevala dežela vsako leto, smeti je reči, da se bode obrestoval kapital nad 5% in se bode dolg torej s časom lahko amortizoval. Pri zgradbi delali so dež. inženerji in pomožno osobje požrtovalno, za to predlaga finančni odsek: 1.) Poročilo deželnega odbora o nadaljevanji in dovršenji zgradbe deželno-branske vojašnice v Ljubljani vzame se na znanje. — 2.) Osobju deželnega stavbnega urada, čegar poslovanje je bilo v zvezi z zgradbo deželnobranske vojašnice v Ljubljani, dovoli se za izredni trud, kateri je pri tem imelo, nagrade 750 gld., katero je izplačati iz dovoljenega stavbenega kredita. — 3.) Od te nagrade izplačati je: Deželnemu nadinženirju Franu Witschlu 400 gld., deželnemu inženirskemu adjunktu Antonu Klinarju 250 gld., stavbinskemu risalcu Jak. Kralju 60 gld. in pomočnemu uradniku Gustavu Nebenführerju 40 gl.

Predlogi finančnega odseka se vsprejmejo brez debate.

Poročilo finančnega odseka o zgradbi nove bolnice v Ljubljani preloži se po predlogu posl. Murnika na dnevni red prihodnje seje.

Posl. dr. Bleiweis poroča o definitivnem imenovanji hišnega duhovnika g. Antona Koblerja v deželni prisilni delarnici ter poudarja potrebo, da se stalno namesti sposoben duhovnik, kakor je sedanji, ki je vešč raznih jezikov.

Posl. Luckmann ugovarja stalnemu nameščenju ter predlaga, da se prestopi na dnevni red.

Posl. Klun podpira predlog finančnega odseka ter naglaša, da ne bode najti prosilcev, če se ne zagotovi pokojnina.

Predlog Luckmannov se odkloni, a vsprejme se predlog finančnega odseka, glaseč se: Služba duhovnika v prisilni delarnici se sistemizira definitivno s plačo 800 gld., aktivitetno doklado 120 gld. in s pravico do šest v pokojnino neuštevnih petletnic po 50 gld.

Posl. Luckmann poroča o 1891. leta dovršeni zgradbi dveh hiš za stanovanja paznikov prisilne delarnice, o arondiranji, planiranji, nasadih in ograji k zavodu pripadajočega sveta.

Finančni odsek stavi nastopne predloge: 1.) Poročilo deželnega odbora o zgradbi pazniških hiš pri prisilni delarnici se vzame na znanje ter se odobruje prekoračenje v to svrho dovoljenega kredita za 1048 gld. 24 kr.; 2) uravnava meje prisilne delarnice proti Codellijevemu posestvu dovoljuje se po obrisu, ki ga je izdelal zemljemerec Černý; isto tako se odobruje tudi dovršeno planiranje k zavodu pripadajočega sveta in nasaditev raznih vrtov po situvacijskem načrtu, napravljenem po deželnem stavbinskem uradu; 3.) za ograjo vrtov, odnosno vsega zemljišča, za napravo treh vodnjakov in velike gnojnične jame pri prisilni delarnici dovoli se kredit 2050 gld.

Predlogi se vsprejmó brez debate.

(Konce prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. aprila.

Isterski deželni zbor.

Že včeraj smo javili brzojavno, da so slovenski in hrvatski poslanci interpelovali vlado zaradi odpusta posl. Spinčića iz državne službe. Vladni predlog glede varstva ptičev je obveljal po kratki debati. Slovanski poslanci so očitali vladi, da ni ravnala pravilno, ker je predložila samo italijansko besedilo predloga, hrvatskega pa ne. Večina vsprejela je resolucijo o osnovanji italijanskega vseučilišča ali vsaj italijanske pravne akademije v Trstu, in resolucijo glede vinske klavzule v avstrijsko-italijanski trgovinski pogodbi. Glede zgradbe železnice iz Trsta v Poreč naročil je deželni zbor deželnemu odboru, da izvé mnenje vlade in isto tako tudi glede predloga posl. Jenka, da je zgraditi železnico iz Trsta preko Istre v Reko. Zbornica vsprejela je končno še predlog posl. Stanića, da naj se ustavijo Lloydovi parobrodi tudi ob kvarnerskih otokih, na kar je deželni glavar zaključil zasedanje.

Moravski deželni zbor.

Generalna razprava o deželnem proračunu za l. 1893 vršila se je precej mirno, predvčeranjim pa je nastal kar na krat velik škandal. Češki posl. Kallus, govoreč o političnih razmerah, je rekel mej drugim, naj bi se češki in nemški zastopniki zložili in zjedinili v blagor dežele, ne zmeneč se pri tem za plemstvo in njega privilegije. — Ta izjava razburila je sosebno grofa Adolfa Dubskega, člana „srednje stranke“. V strastnem govoru zavračal je posl. Kallusa, rekoč, da plemstvo nima nikakih privilegij. Drugega privilegija — je rekel grof Dubsky — nimamo, kakor da smo udani cesarju in da ne poprašujemo, gre li Čehom ali Nemcem prevlada, ampak pazimo samo na to, da je vladar vseh dežel mogočni cesar avstrijski. Nezmisel, blaznost, narodni boj namreč ne sme pognati kalí na Moravi. Ako gledajo posamni poslanci na Rusko, potem naj, kakor je rekel nedavno tega nemški cesar, obrišejo prah raz svoje čevlje in naj se izselijo na Rusko. Država se mora ozirati na interese posamnih narodov, a ti se morajo zlagati z interesi vkupne države. — Ta govor vzbudil je silno razburjenost mej Čehi. Poslanec dr. Začek je odgovoril Dubskemu: Nesramno je, da se drzne grof Dubsky na podel način sumničiti veliko stranko in ves narod. Narodnostni boji so po vsej Evropi. Če je boj tu in tam prestopil prave meje, kdo je tega kriv? Če je v kaki deželi, kakor na Moravi, dvetretjinska večina zatirana, potem je naravno, da je boj srdit. Naša lojalnost je vsaj toliko vredna, kakor lojalnost plemstva. — Grof Dubsky skušal se je opravičiti, a razburjenje je bilo tako silno, da je moral deželni glavar sejo zaključiti. — V večerni seji izjavil je najprej načelnik kluba „srednje stranke“ obžalovanje, da je grof Dubsky razžalil lojalna čustva češkega naroda.

Čehi in Nemci.

Neki češki poslanec — govori se, da je to prof. Zucker — spisal je za „Politiko“ večji članek o sedanjem položaju, zlasti o razmerju mej Nemci in Čehi ter pravi ondu: Ne slepimo sami sebe; svet, kar ga ni blizu nas, tudi tisti svet, ki je nam naklonjen, drži se tega, kar vidi in čuje in zato veruje nemškim očitanjem, dolžečim nas, da smo se usedli na svojo besedo. Nam se to očita, a baš to, kar se nam očita, koristilo bode Nemcem prav izdatno, in kar nič nimajo uzroka tožiti radi tega. Ako hočemo zmago Nemcev zaprečiti, potem treba skrbeti zato, da se zapro Nemcem zatvornice ondu, kamor bodo sedaj prenesli vso akcijo, to je na Dunaji. Pravega in patrijotičnega politika naloga je sedaj ta: ustvariti na Dunaji stranko, ki bo branila nemško preponderancijo.

Reka in Madjari.

V ogerskem državnem zboru je bila zopet večja razprava o Reki. Posl. Horanszky, član narodne stranke, se je izrekel, da je Reško uprašanje prav za prav že rešeno po pogodbi iz l. 1866, a da bi se dala rešiti tudi še vsa druga vprašanja, samo da je vlada odločna in energična. Govornik je vprašal ministerskega predsednika, stoji li na stališči, določenem v zadnji regnikolarni deputaciji in hočo-li izvajati vse nje konsekvencije. Horanszky je na to kritikoval delovanje bivšega guvernerja Reškega grofa Zichyja in zahteval, da je nemudoma odpraviti hrvatsko gimnazijo. Ministerski predsednik je izjavil, da vlada ne bode ničesar storila, da se odpravi provizorij, ker ni prepričana, da bi se dalo to vprašanje rešiti tako, da bi ugajala rešitev vsem trem prizadetim faktorjem. Glede odprave hrvatske gimnazije pa je povedal ministerski predsednik, da to ni samo administrativna stvar, ampak da jo je moči rešiti le zajedno s provizorijem, da pa skuša vlada priti temu vokom na drug način.

Vnanje države.

Konservativna stranka na Nemškem

se bode v kratkem razcepila, in javno mnenje v Berolinu sodi, da so temu uzrok razne politične premembe v zadnjem času. Rekriminacije obeh frakcij so pa še vedno izvenparlamentarne, kajti nobena stranka se ne čuti dovolj močno napasti novega ministerskega predsednika grofa Eulenburga, napasti tako, da bi to državnemu kancelarju grofu Capriviju ne omajalo stališča. Zmerni konservativci, katere vodi poslanec baron Helldorf, ne marajo več vkupno hoditi s stranko, katori je „Kreuzzeitung“, silno robat list, virtuoz v osebnih napadih, glasilo in katera sluša na besede Stöckerja, človeka, ki je šel tako daleč, da je na volilnem shodu skušal z dvoumnimi besedami razžaliti celo krono. — Ta cepitev konservativne stranke utegne postati zanjo jako nevarno, tako kakor pred 20 leti, ko je, tedaj močna stranka, propadla kar čez noč.

Turčija in Egipt.

Mnogo mesecev je že poteklo, kar je bil Ahmed Ejub-paša poklican, da nese novemu khedivu egiptskemu sultanov ferman, a odšel ni nego šele pred kratkim. Slovesna izročitev fermana in vse podrobnosti te ceremonije odločene so bile že poprej, a v občo začudenje se je to zopet opustilo, in sicer na brzojavno izraženo željo angleškega premierja Salisburyja. Čuje se, da zategadelj, ker je novi khedive prosil intervencije velesil, da bodi v fermanu tudi polotok Sinaj imenovan kot egiptsko ozemlje. Angleška vlada se je podvizala ustreči prošnji khediva, in sicer toliko bolj, ker je bilo doslej sporazumljenje mej khedivom in angleškimi unkcijonarji jako slabo. Ako se pa prepriča khediv, da je angleško prijateljstvo in angleška podpora v nevarnih trenotkih izdatna, potem se gotovo ne bode več ustavljal svojim varuhom.

želodec. Ker je v severni Ameriki sedaj še precej mraz, zato brezposelniki zvečer kar oblegajo policijske stražnice, da dobe prenočišče. In vender prihajajo še vedno nove tolpe v Čikago zaslužka iskat!

Uzrok, da se pri razstavnem podjetji tako težko delo najde, tiči v tem, ker se skoro vse izključno le s stroji dela. Para in elektrika gonita v Čikagu takošnje stroje, o katerih mi nestrokovnjaki še pojma nemamo. Vsa razna mizarska, tesarska in kovaška dela opravljajo stroji, para in elektrika gonita pile, kladiva, svedre itd. V Čikagu se nahajajo tvornice, kjer se lahko kupi vsak čas gotovo vse, kar je za hišno opravo potrebno, celo vrata in okna dobi se kar izgotovljena, tako da ni trebo nego vzidati jih. Zato pa rastejo hiše v Čikagu kar iz tal; v dveh, treh tednih stoji vsaka popolnoma gotova.

Kakor že rečeno, ceni se sedaj prebivalstvo Čikaga na $1^1/_4$ milijona. Mej temi je po poročilu čikaških „Times“ 292.463 Amerikancev, 394.958 Nemcev, 215:534 Ircev, 54.209 Čehov, 52.756 Poljakov, 44867 Švedov, 44.615 Dancev, 33.785 Angležev, 12.962 Francozov, 11.927 Škotov, 9977 Rusov, 9921 Italijanov, 9891 Dancev, 4912 Holandcev, 4827 Ogrov, 4350 Rumuncev itd. itd. (tudi Kitajci, Japonci, Turki in Eskimovci so mej njimi.). Najnovejši ruski in poljski priseljenci pa še neso ušteti. Iz tega je razvidno, da so v Čikagu vse narodnosti zastopane in da je to mesto zares kozmopolitično. Čudno, da v tem poročilu ni niti jeden Slovenec izkazan, in vender so izdajali še pred kratkim časom amerikanski Slovenci v Čikagu celo svoj lasten časopis (sedaj izhaja v Towru), v katerem so naznanjali in priporočali svoje gostilne in prodajalnice. Da biva v Čikagu tudi mnogo Slovencev, to je torej gotovo, ali bržkone morajo oni nemškemu molohu za stafažo služiti in pomagati povečevati število Čikaških Nemcev. Ravno tako pogrešamo Hrvate v poročilu čikaških „Times“ in vender imajo Hrvatje tam celo svoje društvo, ki šteje že 150 članov!

Glavni uzrok, da se za čikaške Slovence nič ne ve, tiči v tem, ker nemajo nikake organizacije in nobenega uplivnega moža, ki bi jih okolu sebe zbiral in vodil. Tudi prihajajo v Čikago le siromašni Slovenci brez vsakih denarnih sredstev, a v Ameriki le tisti kaj šteje, ki ima denar. Ker pa naši rojaki tega nemajo, napolnujejo le ječe in bolnišnice. Zato je začela zvezna vlada resno na to misliti, da prepreči naseljevanje revežev, ki so večina slovanske in italijanske narodnosti. Dobro naj torej vsakdo premisli, predno se odloči za selitev v Ameriko! P. S. R.

Dopisi.

Iz Ljubljane 5. aprila [Izv. dop.] („Letošnja darila kranjske hranilnice“.) Pod tem naslovom izpušča glasilo kranjske hranilnice ves svoj strup proti dopisu o tej reči v 71. št. „Slov. Nar“. „Jeza teh ljudij nas more pač le razveseljevati“, pravi nam organ tiste stranke, ki bi najrajše pod krilom humanitete germanizovala ne le mile naše Kranjske, ampak vse, kar je le slovenskega. Toda uprav togota njegova je preočividna. V svojem veselji, ki mu ga je prizadejal naš dopis, nadaljuje: „Vidimo zmirom jednako drznost, ki si domišljuje pravice, za katere ni nikakeršnega razloga; isto zavidanje, ki ne prenaša, če kdo jedne goldinarje več dobi, kakor drugi; isto smešno bahanje, s katerim bi se rada zavračala darila, ob jednem pa se hrepeni po vsakem grošu; isto togoto, da se kranjski hranilnici ne more do živega, in njena sredstva ne more izključno za se porabiti, in isto nesramnost, s katero se vedno zahteva od zavoda, četudi bi se njemu, ko bi bilo le mogoče, na vsak način rado škodovalo. V srečo za tisoče potrebnih Slovencev prezira kranjska hranilnica take abotne ekspetoracije in jim ne povrača nespameti njihovih posiljenih pokroviteljev“. Tako zadnji „Wchbl.“ Da smo dobro zadeli, dokazuje pač jeza te pisave, s katero skušajo naši nasprotniki, naše jasne izjave razpostavljati smehu.

Da si mi Slovenci ne domišljujemo le, ampak da imamo pravico do dobička, ki ga dela v središču naroda stoječ zavod, ki je obogatel od žuljev kranjskega kmeta, to smo že zadnjič jasno dokazali. Sploh je ta stvar v obče že dognana in istinost na te pravice priznava tudi kranjska hranilnica sama, — le meriti noče znati po tistem merilu, katero bi bilo jedino pravo po razmerji Slovencev in Nemcev na Kranjskem. Pač groše nam porivate, sebi pa bašete tisočake v pregloboke žepe vaših germanizatornih propagand! — Le storite, kolikor se Vam potrebno vidi, za Vaš „Schulverein“, nesreča Slovenca gotovo zaradi tega ne bode naraščala, niti če si še te borne groše pridržite, s katerimi bi radi dokazali, da Vam gre za ravnopravnost.

Jako smešen utis pa dela opazka, da bi mi kranjski hranilnici na vsak način radi škodovali. Od kod izvajate to? — Mi smo veliki prijatelji hranilnic, in žal nam je le, da sta bili na Kranjskem vzlic dejanski potrebi tako dolgo le dve. Ustanovili smo torej vzlic zaprekam, ki so se delale — dobro se ve, od katere strani — konečno venderle mestno hranilnico Ljubljansko, ustanovila se bode pa v kratkem tudi v Kranji nova hranilnica. Mislili bi še, da vsakogar, ki je unet za napredek deželnega prebivalstva, veseli ta korak na boljše v naši Kranjski, ki je bila dosedaj jedna najslabših s hranilnicami preskrbljenih kronovin. Žurnalistika, mislil bi, bo otvoritev vsake hranilnice z veseljem na znanje vzela in njen razvoj že „a priori“ podpirala na primeren način. A glejte jih! V istem listu svari glasilo kranjske hranilnice mestni zastop v Kranji, naj si v zadnjem trenutku še stvar premisli, češ, da hranilnica v Kranji ne more obstati. I seveda — samo „kranjska hranilnica“ more in sme obstati! Toda ne bojte se. Obč. svet v Kranji je preodločen, da bi zdaj zadnjo uro odnehal od zvršitve sklepa, ki so ga svoj čas storili po resnem preudarku, kateremu je nasprotovalo skoro toliko zaprek, kakor otvoritvi mestne hranilnice Ljubljanske.

In nam se očita, da bi radi škodovali „kranjski hranilnici“! Saj ta zavod v svojem letnem poročilu l. 1891. sam priznava, da mu je le otvoritev hranilnice Ljubljanske omogočila pridržati dosedanjo 4% obrestno mero! In kaj pravi letošnje poročilo? „To do cela nenavadno razširjanje kroga interesentov jemlje nam pa nado, da se bode stanje naših vlog izdatno zmanjšalo, ker obstoji druga hranilnica v Ljubljani“. Sedaj — kaj je bolj naravno, kakor da se ustanovi še jedna hranilnica na Kranjskem in sicer v glavnem mestu Gorenjske, najbogatejšega dela Kranjske in kaj osigura že za naprej obstanek, razvoj in napredek tega zavoda, če ne izjava prve deželne hranilnice? Hvaležni bodite torej Kranjskemu mestnemu zastopu, da stvarja novo hranilnico, in ne skušajte novemu zavodu škodovati! Sicer pa — pišite in govorite, kar hočete, saj vas itak nihče več ne posluša.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Spodnja Idrija iz svoje zasebne blagajnice 100 gld., da se poplača ostanek dolga, narejenega za zgradbo šolskega poslopja.

— (Deželni zbor kranjski) imel je danes svojo sejo. O zgradbi nove bolnice v Ljubljani sprejeli so se predlogi finan. odseka, ki merijo v prvi vrsti na to, da se je pogajati za nakup stavbišča za cerkvijo sv. Petra. O napravi zavoda za gluhoneme in slepe vsprejeli so se predlogi fin. odseka. Vsprejel se je dalje zakon o zgradbi hudournika Pišence in rešile so se tudi nekatere prošnje ali pa izročile dež. odboru, da o njih poroča v prihodnjem zasedanji. Pri točki o načrtu zakona glede naprave nove okrajne ceste mej Sodražico in Hribom unela se je dolgotrajna debata, katere so se udeležili: poročevalec baron Lichtenberg (za večino upravnega odseka), posl. dr. Tavčar (za manjšino upravnega odseka), Luckmann, Kavčič, Murnik, baron Apfaltern, Pakiž, Klun in Višnikar. Vsprejel se je predlog manjšine upravnega odseka pri glasovanji po imenih s 17 glasovi proti 15 in potrdil načrt zakona. Dalje se je vsprejela resolucija dr. Tavčarja. Obširneje poročamo jutri.

— (Večerno sejo) ima dež. zbor kranjski danes ob 5. uri. Obravnavalo se bode o točkah, kar jih je še preostalo od dnevne seje, namreč: Poročilo upravn. odseka o zdravstveni službi v občinah in o prošnji županstev v Kropi in Kamnigorici za premeščenje sedeža okrožnega zdravnika v Kropo; poročilo dež. odbora § 8. Šolstvo § 9. Ustanove § 10. Osobne stvari § 11. Različne stvari.

— (Isterski deželni zbor) zaključil je predvčeranjim dne 6. t. m. svoje letošnje zasedanje. Laška večina postopala je tudi letos jako brezozirno, druhal na galeriji pa je prouzročavala nedostojne škandale pri govorih hrvatskih in slovenskih poslancev, kadar so govorili v svojem materinem jeziku, katerih govorov pa predsedništvo ni zaprečilo. To pa vrlih slovanskih poslancev ni strašilo in so navzlic temu hrabro oglašali se za pravice Slovencev in Hrvatov. Imeli bodemo še priliko, da spregovorimo obširneje o teh neznosnih odnošajih.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Opozarjamo še jedenkrat člane Čitalnice na jutrajšnji koncert, katerega zanimivi vspored smo že prijavili. Pristop je dovoljen le društvenikom Čitalnice in rodbinam članov pevskega zbora. Začetek točno ob 8. uri.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo pride na slovenski oder prvikrat veseloigra v 3 dejanjih: „Nervozne ženske“, poslovenil I. Borštnik po francoskem od E. Bluma in R. Tochè-ja. Igralo se bode na korist gospej Zofiji Borštnik-Zvonarjevi in g. Ant. Danilu. Gospa Borštnikova dela že veliko let posebno čast našemu odru in je občinstvo od njenih ulog imelo večkrat užitek, ki ga pripravlja umetnost. Gospod Danilo pa se je tudi po marljivosti, s katero je udan slovenski Taliji, popel do precej visoke stopinje. Oba beneficijanta torej zaslužita, da bode prihodnjo nedeljo naša gledališka dvorana „dubkom polna“.

— (Prijateljski večer) priredili so v pevski sobi Čitalnice Ljubljanske v sredo slovenski zdravniki g. dr. Šlajmerju, povodom njegovega imenovanja primarijem. Sešlo se je do 20 koleg, mej njimi tudi 90letni starosta kranjskih zdravnikov, g. Gregorič. Mnogi zdravniki z dežele, zadržani po raznih opravkih, čestitali so slavljencu pismeno. Prvi napil je g. dr. vitez Bleiweis g. dru. Šlajmerju ter izrazil v primernih besedah veselje, da smo dobili na Kranjsko izvrstnega kirurga in kolego ter unetega Slovana. G. dr. Šlajmer se je zahvalil hrvatski došlim kolegam za njih dokaze odkrite simpatije in napil kolegijalnosti. G. dr. Marolt z Vrhnike je rekel, da je bil doslej kirurgični oddelek Ljubljanske boljnice pri ljudstvu na slabem glasu. Šlajmerjevo ime je porok, da se bode kmalu obrnilo na bolje in govornik mu je v tem zmislu nazdravil. — G. dr. Vošnjak poudarjal je, da še ni dolgo tega, kar so hodili slovenski profesorji, pravniki in zdravniki na Hrvatsko, ker tedaj ni bilo ondu dovolj inteligencije. Sedaj pa imajo Hrvatje dovolj svojih moči in z veseljem nazdravlja dvema navzočnima Hrvatoma in hrvatskemu narodu sploh. — G. dr. Jenko nazdravil je dr. vitezu Bleiweisu, katerega so si slovenski zdravniki izbrali za svojega vodjo, a g. dr. Drč pa navzočnim kolegam Neslovencem. — Družba ostala je še dolgo zbrana, živo razpravljaje stanovske interese in javna vprašanja.

— (Letošnje orožne vaje.) Tretje vojni kor bode imel svoje letošnje vaje v pehotni diviziji, eventuelno v konjiški brigadi. Rezervisti sklicali se bodo za 16 dni in odpustili dne 7. septembra.

— (Proti razprodajam.) Ministerstva notranjih rečij, pravosodstva in trgovine ustanovila so komisijo, katera naj bi se posvetovala, kako preprečiti nereelne razprodaje. Zgodilo se bode potrebno upravnim potom, če bode treba pa tudi po zakonskih odločilih.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanji mestne občine Ljubljanske) od 27. marcija do 2. aprila Novorojencev je bilo 28 = 47·7 ‰, umrlih 24 = 40·7 ‰, in sicer je umrlo 7 oseb za jetiko, 16 za različnimi boleznimi in 1 vsled samomora; mej njimi je bilo tujcev 6 = 25 %, iz zavodov pa 7 = 29·1 %. Za infekcijoznimi boleznimi so obolele 4 osobe, 2 za škarlatico, 2 pa za hripo.

— (Nesreča.) V dan 3. t. m. padla je poltretje leto stara hčerka posestnika Jakopa Tehovnika v Glincah v nepokrito gnojno jamo soseda Andreja Marinka, ter v njej utonila, v dan 4. t. m. je pa padel štiriletni sin posestnika Pavliča v Potoku, v okraji Kamniškem, v Nevlico in utonil.

— (Postojinska jama) imela je danes nenavadne goste. Pripeljalo se je namreč z „luksusvlakom“ 50 Amerikancev v Postojino, da si ogledajo slovečo jamo.

— (Čudna izkopina.) Posestnik Anton Rojc iz Kuteževega pri Postojini kopal je te dni na polju in nakrat izkopal — človeško lobanjo, ki je ležala, po sodbi veščakov, vsaj 30 let v zemlji. Oblastvo zaukazalo je, da je na dotičnem mestu še dalje kopati, a vse iskanje je bilo zaman. Zanimivo je to, da se nikdor iz okolice ne spomina, da bi bil kdaj kak človek iz tega okraja nenadoma izginil.

— (Razpisane službe.) Na Novomeški gimnaziji je razpisano učiteljsko mesto za naravoslovje kot glavno stroko ter za matematiko in fiziko in sicer s slovenskim in nemškim učnim jezikom. Prošnje je poslati do 4. maja dež. šolskemu svetu. — Na jednorazrednici v Tunjicah je izpraznjeno mesto učiteja-voditelja z dohodki IV. kategorije. Prošnje je poslati do 25. aprila okrajnemu šolskemu svetu v Kamniku. — Pri c. kr. poštnem uradu v Škocijanu v okrajnem glavarstvu Krškem je popolniti mesto poštarja z letnim pavšalom 200 gld. in poslovnim pavšalom 60 gld., za vzdrževanje poštnega sla za pot v Mokronog določen je poseben pavšal 280 gld. — Varščine je položiti 200 gld. Prošnje je poslati v 14. dneh poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu v Trstu.

— (V slovanski Čitalnici v Mariboru) bode v nedeljo dne 10. t. m. ob 8. zvečer zanimivo predavanje o Agripini, materi rimskega cesarja Nerona. K temu predavanju vabijo se vsi p. n. članovi in po njih uvedeni gostje.

— (Nesreča.) Iz Slovenjega Gradca se nam piše: Minoli teden delali so Anton Arih in nekateri delavci v kamenolomu v Pamečah. Arih in moški delavci lomili so vrh holmca kamenje ter je kotali nizdolu, spodaj pa so ženske te kamene odstranjevale. Po naključji zadel je blizu 80 *kg* težak kamen 64letno delavko Barbaro Hubart tako nesrečno, da jej je zlomil obe nogi na več krajih.

— (Predavanje v Tržaški Čitalnici.) Jutri, soboto, predaval bode v Čitalnici v Trstu g. Vatroslav Holz o nastopnem predmetu: „Spomini na znamenite može slovenske.“

— (Koliko je odvetnikov v Avstriji.) Početkom tega leta bilo je v vseh nadsodiških okrajih Avstrije 3236 odvetnikov ali na vsacih 7365 prebivalcev jeden. Na Nižjem Avstrijskem bilo je 868 odvetnikov in pride jeden odvetnik na 3054 prebivalcev, na Dunaji celo na 2117. Gorenje Avstrijsko ima 82 odvetnikov, Solnogradsko 21, Češka 836, Morava 285, Šlezija 61, Štajerska 157, Kranjska 21, Koroška 27, Tirolsko 132, Predarlsko 16, Trst 103, Goriška 31, Galicija 292, Bukovina 66 in Dalmacija 68 odvetnikov. Od lanskega leta pomnožilo se je število odvetnikov za 125.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Črnovci 8. aprila. V deželni zbor voljena liberalca Kochanowski s 1324, Rost s 1190 glasovi. Oddanih je bilo 1772 glasov.

Dunaj 7. aprila. Podpredsednik najvišjemu računišču, sekcijski predstojnik Zwölf, se je v Požunu ustrelil. Misli se, da vsled slabih svojih financijelnih razmer.

Dunaj 8. aprila. Vlada zahteva glede uravnave valute, da naj jej banka prepusti deferencijo ažija na zlato, potem zalogo zlata in zlatih deviz, in naj zniža udeležbo pri dobičku od 6 na 7 odstotkov in opusti hipotekarna posojila.

Poznanj 8. aprila. Štirje razbojniki napadli so dekana Poninskega v Kozcielci ter nanj streljali z revolverji. Vsled prizadetih ran je dekan v smrtni nevarnosti. Ljudstvo se je pognalo za bežečimi napadalci; dva zločinca sta bila v boji ubita, dva pa ujeta. „Pos. Ztg.“ javlja, da so našli pri napadalcih rudeče listke z napisom „Eksekutivni odbor poljskih anarhistov“.

Razne vesti.

* (Nov muzikalen metronom) izdelal je po načrtu kapelnika g. Benczurja mehanik Avgust Singer v Gradci (Jakominigasse 30). Stari Melglovi metronomi v obliki piramide imajo dva nedostatka, da so preveliki in predragi, kajti veljajo po 10 do 15 gld. Novi metronom, ki naznačuje tempo še skoro natančneje nego stari, je tako majhen, da se lahko nosi v žepu in ima to veliko prednost, da velja samo 95 kr. Ta iznajdba bode gotovo zanimala vse izvršujoče glasbenike.

* (Krvnik na potovanji.) Novi Dunajski krvnik J. Seyfried namerava to poletje vzeti daljši dopust in iti na potovanje obiskat v svoje krvniške tovariše po raznih deželah, da prouči njih metode, po katerih izvršujejo svoj posel. Seveda bodo morali morilci v prvi vrsti podpirati krvnika in za nekaj časa tudi prenehati s svojo delavnostjo, če ne, ne bode nič iz nameravanega potovanja.

* (Turška kavarna v Budimpešti.) Kakor znano, je jeden boasnski batalijon v garniziji v Budimpešti. Za moštvo tega batalijona ustanovila se je v vojašnici turška kavarna, v kateri bode vojakom mogoče dobivati po turškem načinu prirejeno dobro črno kavo po jako nizki ceni. Čašica veljala bode samo poldrugi krajcar.

* (Nove puške v Bolgariji.) Tovarna za izdelovanje pušk v Steyru izgotovila je l. 1889. za Bolgarijo 60.000, in lani 30.000 pušk Manlicherjevega sistema, ki so povse take kakoršne so avstrijske. Vodja tovarne bil je nedavno v Sofiji in sklenil novo pogodbo za 50 000 pušk in 6000 karabink, katere je tovarni izdelati za bolgarsko vlado do konca meseca junija. Bolgarska vojska bode imela torej 140.000 novih pušk in 6000 karabink.

* (Občina, kateri se slabo godi.) Pri nekem Dunajskem dobrodelnem društvu oglasila se je neka korporacija za podporo. Mej razlogi, katere je navedla, je bil tudi ta, da je občina, v kateri se nahaja omenjena korporacija, v tako slabih financijelnih razmerah, da so jej zarubili celo občinskega bika.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. aprila.

Pri **Maliči**: Hyacint, Ronchetti, Schönberger, Zimer, Just, Eisenstädter, Baumgartner, Lehman, Herling, Gutman z Dunaja. — Pontelli, Salvador, Veterinar, Schalaudek iz Trsta. — Bogat, Just iz Brna. — Mattel iz Gradca. — Paternek iz Beljaka. — Krauss iz Terbovelj. — Kruliš iz Prage.

Pri **Slonu**: Lowith, Glas z Dunaja. — Masaratti iz Trsta. — Lukoschitz iz Gradca. — Wirl iz Zagreba. — Wachtel iz Plzna.

Umrli so v Ljubljani:

6. aprila: Marija Harkam, zasebnica, 72 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis.

7. aprila: Johana Černe, urarjeva hči, 5 let, Vodnikove ulice št. 4, scrophuloris. — Marija Žužek, pekova hči, 13 dni, Florjanske ulice št. 12, —.

V deželni bolnici:

5. aprila: Marija Povž, delavka, 45 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. aprila	7. zjutraj	729·2 mm.	7·8° C	sl. svz.	obl.	0·00 mm.
	2. popol.	728·1 mm.	17·4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	729·1 mm.	12·2° C	sl. vzh.	obl.	

Sredunja temperatura 12·5°, za 3·6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. aprila t. l.

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	94·85	—	gld.	94·95
Srebrna renta	„	94·15	—	„	94·25
Zlata renta	„	110·60	—	„	110·65
5% marcna renta	„	102·55	—	„	102·60
Akcije narodne banke	„	986·—	—	„	988·—
Kreditne akcije	„	310·—	—	„	310·—
London	„	118·70	—	„	118·80
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·43	—	„	9·44½
C. kr. cekini	„	5·62	—	„	5·63
Nemške marke	„	58·12½	—	„	58·20
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.	139	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „	183	„	50 „
Ogerska zlata renta 4%			108	„	40 „
Ogerska papirna renta 5%			101	„	75 „
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.	122	„	40 „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			116	„	50 „
Kreditne srečke		100 gld.	190	„	— „
Rudolfove srečke		10 „	23	„	— „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „	148	„	25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			239	„	50 „

Pisar

kateri je več let pri c. kr. sodniji in v odvetniški pisarnici služil, slovenskega in nemškega uradovanja vešč, **išče službe.** — Cenjeni dopisi pod **J. Š.** na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

MAGGI JEVA zabela za juhe

pomnoži izredno ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri **Karolu C. Holzer-ju v Ljubljani.** (20-19)

Dobra mrva

100 ali več centov

se po ugodni ceni prodá.

Poizvedbe pri **oskrbništvu vitezov nemškega reda v Ljubljani, Gospodske ulice št. 18.** (402—1)

Ivan Modic v Novi vasi

proda (401—1)

hišo v Dragi

v Kočevskem okraji. V hiši je gostilna in prodajalnica. Pogoji za prodajo so prav ugodni. **Hiša se dá eventuelno tudi v najem.** Več je izvedeti pri lastniku.

Trgovskega pomočnika

izurjenega prodajalca in

učenca

veščega slovenskega in nemškega jezika, **vsprejmem takoj v trgovino z mešanim blagom.** — Ponudbe pod črko **„H. 23“** vsprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (394—2)

Nakup

samo lepih

starinskih rečij in novcev

posameznih komadov in celih zbirk

po najvišji ceni.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da nakupujem za svojo novo filijalo v Poreču razne reči ter je prav dobro plačujem.

Kupujem **lepo rezljano in z bronovino kovano pohištvo, orodje, podobe, barvane bakroreze, stari Dunajski porcelan, jaške, rokokopahalke, stare pristne čipke, pletene reči** itd., potem **bele ovratne bisere, dragocene kamene, staro zlatnino in srebrnino.**

O takih stvareh kupujem tudi **zastavne listke.**

Poslujem **od danes k večjemu do nedelje popoludne** (400)

v hôtelu „pri Slonu“

in sicer od 9. ure zjutraj do 2. ure popoludne.

Pismene ponudbe dobro došle!

Z odličnim spoštovanjem

H. Lukešič

starinar

in c. kr. zaprisežen zvedenec iz Gradca.

Fran Herzmansky

umetni in trgovinski vrtnar

v Gradišči št. 10

priredi

od dne 9. do 13. aprila 1892

v steklenem salonu v kazini

razstavo cvetk in razstlin

v korist tukajšnje otroške bolnice.

Otvoritev v soboto ob 11. uri dopoludne.

Ker ima razstava dobrodelen namen, prosim slavno p. n. občinstvo in vse prijatelje cvetk najuljudneje, da blagovolé dobrohotno podpirati to napravo.

Zagotavljaje, da bode razstava po mnogovrstnosti izloženih cvetk in po ukusni ureditvi ugajala vsakemu obiskovalcu, usojam se slavno p. n. občinstvo vabiti v obilno obiskovanje.

Z odličnim spoštovanjem

Fr. Herzmansky.

Razstava bode vsak dan od 9. ure dopoludne do 6. ure zvečer odprta. — Ustopnina za osebo 20 kr. — Otroci in vojaki od narednika doli plačajo polovico. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. (392—3)

Aviso,

Opozarja se na razglas, objavljen v št. 75 „Slovenskega Naroda“ z dne 2. aprila zastran

zagotovljenja zakupne oddaje, oziroma zalaganja drv za postajo Celovec s Št. Petrom vred

za čas od 1. dne septembra 1892 do konca avgusta 1893.

Natančneji pogoji se lahko ogledajo **v c. in kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Celovci** do dne **31. marca t. l.** mej 10. in 12. uro dopoludne. (350—2)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in **hitro** uplivajoče sredstvo proti **kurjim očesom, žuljem** na podplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznalnih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(524) **Meidling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo **v Ljubljani** J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; **v Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; **v Kamniku** J. Močnik; **v Celovci** A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; **v Brezah** A. Aichinger; **v Trgu** (na Koroškem) C. Menner; **v Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; **v Gorici** G. B. Pontoni; **v Wolfsbergu** A. Huth; **v Kranji** K. Šavnik; **v Radgoni** C. E Andrien; **v Idriji** Josip Warto; **v Radovljici** A. Roblek; **v Celji** J. Kupferschmid.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.